

BOMBOLLES, GLOBUS i DIRIGIBLES

Abans de tot, volem introduir la veu del nostre planeta terra

Diu la terra. Les bosses de plàstic que fem servir habitualment, hi ha una quantitat que van a parar al mar i són confosos en menjar per balenes i tortugues que moren asfixiats al ingerir-les, ja que les confonen en algues marines.

Aquestes bosses són habitualment adquirides en la compra i poden ser substituïdes per una única bossa de compra. Fet aquest parèntesis, continuem.

Sabem que a l'Estat hi ha una quantitat total de diners repartits entre tots els ciutadans i que aquesta quantitat global s'incrementa en entrades per l'economia productiva i els serveis administrats per les entitats d'ús col·lectius (ensenyament, sanitat, ajudes socials, recerca, transports, etc).

Ara be els bon governs, des de la Grècia antiga fins a l'actualitat en Europa, els estats compresos des de Andorra fins als Nord d'Europa gestionen l'economia en funció del manteniment del equilibri dels pressupostos i d'aconseguir una millora en la qualitat de vida i que augmenten el poder adquisitiu dels ciutadans.

Quan surt la bombolla, el que es fa es treure diners de tots i se'ls queda una minoria i lo pitjor es que es fa a càrrec de la bossa de diners de tots els ciutadans pel fet que no ja un increment sinó una sostracció total y sense compensació. Aixó es l'especulació pura, per tant , bombolla immobiliària.

Em de dir que en aquestes situacions els mecanismes de controls oficials (Banc d'Espanya, Ministeri d'Economia, Mercat Nacional de Valors), no actuen com es la seva obligació, per motius que mai expliquen als ciutadans.

El globus econòmic es produeix quan l'Estat avala operacions fallides d'activitats d'entitats privades d'empreses i de bancs que estan quebrades i es fa càrrec de les seves pèrdues. I les traspasa a la caixa de l'estat, es a dir a càrrec de tots els ciutadans. Un altra cop l'economia especulativa.

En aquest cas l'estat modifica l'article 135 de la Constitució o directament avala els contractes a través dels Ministeris corresponents, autoritzant i avalen les pèrdues corresponents i si hi han beneficis se'ls queden les promotores privades.

Per últim la economia del dirigible que es una variant futura de la bombolla. Consisteix en avalar les operacions d'economia privada quan encara son projectes. Tenim exemples múltiples, com l'operació Castor que costarà als ciutadans uns 5000 milions d'euros, les autovies de circumval·lació a Madrid , el túnel de Le Pertús o els AVES.

Aquesta desgraciadament, per als ciutadans es una pràctica usada pel "Gobierno."

Em de dir que la mala gestió dels governs en temes com "aves", la construcció d'aeroports inútils o autopistes, i la no construcció del corredor mediterrani, també provoquen la baixada del poder adquisitiu de la població.